

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Španělsko)
dne 17. ledna 2018 – Cobra Servicios Auxiliares, S. A. v. José Ramón Fiuza Asorey a Incatema, S. L.**

(Věc C-30/18)

(2018/C 142/33)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Účastníci původního řízení

Odvolatelka: Cobra Servicios Auxiliares, S. A.

Žalobce a další účastníci řízení: José Ramón Fiuza Asorey a Incatema, S. L.

Předběžné otázky

- 1) Je třeba ustanovení 4 rámcové dohody o pracovních poměrech na dobu určitou, která je přílohou směrnice 1999/70⁽¹⁾, vykládat v tom smyslu, že brání takové vnitrostátní právní úpravě, která na základě téže skutkové okolnosti (ukončení smlouvy mezi zaměstnavatelem a třetím podnikem z vůle posledně zmíněného podniku) stanoví nižší odstupné při ukončení pracovní smlouvy sjednané na určitý úkol na dobu určitou odpovídající trvání uvedené smlouvy mezi dotčenými společnostmi než při ukončení pracovních smluv na dobu neurčitou u srovnatelných zaměstnanců postupem hromadného propuštění odůvodněným výrobními důvody na straně zaměstnavatele, vyplývajícími z ukončení uvedené smlouvy mezi dotčenými společnostmi?
- 2) Je v případě kladné odpovědi třeba zaujmout výklad, že nerovné zacházení v rovině odstupného při ukončení pracovní smlouvy odůvodněným touž skutkovou okolností, i když na základě odlišného zákonného důvodu, mezi srovnatelnými zaměstnanci v pracovním poměru na dobu určitou a zaměstnanci v pracovním poměru na dobu neurčitou představuje jeden z případů diskriminace zakázaných v článku 21 Listiny a je v rozporu se zásadami rovného zacházení a nediskriminace podle článků 20 a 21 Listiny, které patří mezi základní zásady unijního práva?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 1999/70/ES ze dne 28. června 1999 o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou uzavřené mezi organizacemi UNICE, CEEP a EKOS (Úř. věst. 1999, L 175, s. 43; Zvl. vyd. 05/03, s. 368).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Bari (Itálie) dne 19. ledna 2018 – trestní řízení proti Massimu Gambinovi a Shpetimu Hykovi

(Věc C-38/18)

(2018/C 142/34)

Jednací jazyk: italština

Předkládající soud

Tribunale di Bari

Účastníci původního trestního řízení

Massimo Gambino, Shpetim Hyka

Předběžná otázka

Musí být články 16, 18 a 20 písm. b) směrnice 2012/29/EU ⁽¹⁾ vykládány v tom smyslu, že brání tomu, aby byl poškozený opětovně podroben výslechu před novým soudcem, pokud jedna z procesních stran ve smyslu čl. 511 odst. 2 a čl. 525 odst. 2 trestního řádu (tak jak jsou ustáleně vykládány judikaturou nejvyšších soudů) neposkytne souhlas se čtením zápisu výpovědi, kterou dotčený poškozený již učinil před jiným soudcem v rámci stejného řízení a při dodržování kontradiktornosti řízení?

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/29/EU ze dne 25. října 2012, kterou se zavádí minimální pravidla pro práva, podporu a ochranu obětí trestného činu a kterou se nahrazuje rámcové rozhodnutí Rady 2001/220/SVV (Úř. věst. L 315, s. 57).

Kasační opravný prostředek podaný dne 22. ledna 2018 Evropská komise proti rozsudku Tribunálu (druhého rozšířeného senátu) vydanému dne 10. listopadu 2017 ve věci T-180/15, Icap plc a další v. Evropská komise

(Věc C-39/18 P)

(2018/C 142/35)

Jednací jazyk: angličtina

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek: Evropská komise (zástupci: T. Christoforou, V. Bottka, M. Farley, B. Mongin, zmocněnci)

Další účastnice řízení: Icap plc, Icap Management Services Ltd, Icap New Zealand Ltd (ICAP)

Návrhová žádání účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil rozsudek (body 281-299 a výrok) v rozsahu, v němž byly zrušeny pokuty uvedené v článku 2 napadeného rozhodnutí;
- zamítl pátý a šestý žalobní důvod, které společnost ICAP uplatnila v souvislosti s pokutami před Tribunálem, a stanovil společnosti ICAP přiměřené pokuty v rámci soudního přezkumu v plné jurisdikci;
- uložil společnosti ICAP náhradu veškerých nákladů tohoto řízení a pozměnil rozhodnutí o nákladech řízení obsažené v rozsudku vydaném v prvním stupni tak, aby odráželo výsledek tohoto řízení o kasačním opravném prostředku.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Na podporu kasačního opravného prostředku předkládá Komise jediný důvod:

Komise tvrdí, že Tribunál v rozsudku ve věci T-180/15, Icap plc a další v. Komise, EU:T:2017:795, nesprávně použil judikaturu Soudního dvora týkající se odůvodnění vyžadovaného při ukládání pokut. Rozsudek Tribunálu se podle ní odchyluje od zásadního rozsudku ve věci C-194/14 P, AC Treuhand v. Komise, EU:C:2015:717, body 66-68, a ukládá Komisi přísnější povinnost ve smyslu podrobnějšího odůvodnění metodiky použité při výpočtu pokut ukládaných za porušení článku 101 SFEU, zvláště při použití bodu 37 pokynů o pokutách. Smyslem kasačního opravného prostředku Komise je náprava závažných případů nesprávného právního posouzení, kterých se Tribunál dopustil a které by v případě jejich akceptování narušily schopnost Komise stanovovat přiměřené pokuty k dosažení skutečně odrazujícího účinku. Správně pojatá povinnost uvést odůvodnění odpovídající požadavkům judikatury připomenutým ve věci C-194/14 P, AC Treuhand, bod 68, je pro dosažení tohoto cíle zásadní. Naproti tomu přísnější povinnost uvést odůvodnění v souvislosti s pokutami, která by zahrnovala interní jednání a výpočty v rámci jednotlivých dílčích kroků, zasahuje do volného uvážení Komise při stanovování pokut, a to i v případě, kdy vychází z bodu 37 pokynů o pokutách. Posledně uvedený bod byl zakotven právě s cílem umožnit Komisi, aby se odchýlila od pokynů o pokutách v netypických případech, například když ukládá pokuty subjektům, které usnadnily spáchání protiprávního jednání. Jak uznaly unijní soudy, je nezbytné, aby si Komise zachovala posuzovací pravomoc a volné uvážení při stanovování přiměřených pokut.